

Sliačanský drapák predstavil šikovnosť domácich majstrov

Výkonnosť podomácky vyrobených malotraktorov, ako aj šikovnosť ich šoférov mohli obdivovať návštevníci 3. ročníka Sliačanského drapáka, ktorý sa uskutočnil 23. júna v obci Liptovské Sliače.

Dejiskom zápolenia sa opäť stala lokalita Stupy, kde organizátori pripravili zaujímavú trať s umelým svahom. Trať sa im podarilo postaviť, a to aj napriek tomu, že deň predtým výdatne pršalo. Dážď značne sťažil celú prípravu podujatia. Napriek tomu bolo v deň akcie všetko

Obecný úrad Liptovské Sliače, ako aj PD Lisaková-Sliače a nimi pokosenie trávy, ktoré by sme s ťažkosťami zvládli. Týmto vyjadrujem poďakovanie p. Ing. Struhárovej, p. Forgáčovi a ostatným, ktorí sa na tom podieľali,“ povedal hlavný organizátor súťaže

pripravené. Organizátori sa však obávali, že im plány prekazí nepriazň počasia. Nestalo sa tak.

Podujatie plné zábavy

„Drapák sme začali pripravovať od februára. Prvý ročník bol v lokalite Teplica. Pre druhý ročník sme miesto súťaže museli zvoliť iné, aby sme nezasiahli do ochranného pásma nášho prírodného skvostu Teplica. Uvažovali sme nad lokalitami - Za Hôzcom, Skálie, Stupy. So súhlasom kompetentných a pre viacero výhod - padol typ na Stupy. O povolenie sme požiadali

Eduard Bartík. K finančným nákladom na akciu poznamenal: „Do takej výšky sme vyskočili, do akej nám to sponzori umožnili. Týmto taktiež vyjadrujem moju úctu a vďaka všetkým, ktorí ochotne pomohli, pochopili, poradili, zabezpečili i prispeli.“

Tohtoročná trať bola technicky náročnejšia. Súťažiaci po oboznámení sa s traťou i disciplínami si otestovali svoju zručnosť a šikovnosť na umelom svahu, vodnej priekope i namáhavejšom úseku. V disciplínach : jazda na čas, cúvanie do garáže, slalom na úzku

vzdialenosť, či ťahanie dreva, mali záber nielen stroje, ale aj ich majitelia. Všetky časy boli súbežne dvakrát merané, uviedol traťový komisár Pavol Bartík.

Pre budúci ročník bude ich úsilím zabezpečiť väčšie parkovisko. „Nečakali sme, že bude málo parkovacích miest. Lokalita mala bezproblémovú prístupovú cestu, mobilné ekologické sociálne zariadenia, prívod energie pre stánky s občerstvením a zábavou, ako aj možnosť kultúrneho využitia,“ konštatoval P. Bartík. Dodal, že uvítali i pomoc M. Cabana a "vyšňanských" požiarnikov, ktorí usmerňovali divákov. Dohľad i bezpečnosť zdravia počas celej súťaže mala na starosti posádka zdravotnej služby z Ružomberka.

„Musím vyjadriť aj nespokojnosť s niektorými členmi výboru ATK, ktorí

týmto vedenie ATK ďakuje bývalému riaditeľovi J. Domiterovi, ktorý po vlastnom rozhodnutí o odstúpení pre rôznorodosť činností a časovú zaneprázdnenosť, písomne odstúpil z vedúcej funkcie. Jeho žiadosť vedenie ATK Sliačanský drapák po dohode a zápise z členskej schôdze akceptuje,“ povedal P. Bartík. Ďalej ocenil aj prístup jednotlivých členov ATK pri príprave súťaže. Dokonca zapojili aj svojich rodinných príslušníkov. Patrili k nim Sliacky Jaroslav s manželkou, Frič Miroslav st. /Miloš/ s manželkou, Jacko Ľubomír, Frič Miroslav s manželkou, Jacko Alexander, Frič Jozef so synom Lukášom, Peter Ivák, Jacko Ivan, Vlasta Vajdová, Anna Kočibálová, Ľubica Bartíková, Eduard Bartík ml., Pavol Bartík st. s manželkou, Eduard Bartík st. s manželkou, Patrik Ivák s manželkou.

sa nezúčastnili pri pomoci na organizovaní ročníka. Po „Sliačanský drapák“ bojovali traktoristi v zastúpení členovia naše rady už opus-

V prvom ročníku o Sliačanov a Ludrovej.